

húsi, at Súsanna í dag nýtur lívið. Síðani 2014 hefur hon arbeitt í fyra mánaðir sum leiðari fyri heilsu og umsorganartænastuna hjá Tórshavnar Kommunu, men fyriuttan tað hefur hon ongar ætlanir um at halda fram at arbeiða.

– Eingin setur ein fyrrverandi stjóra í starv. Tað hevði eg heldur ikki tímað, sigur Súsanna Danielsen, tá ið vit nærkast prátinum um, hvørjar framtíðar ætlanirnar eru.

Heldur enn at leita sær nýtt starv, hefur hon valt at nýta orkuna uppá tey tingini, sum hon ongantið fekk stundir til sum løgtingsstjóri. Eitt nú gongur leiðin á transiberisku jarnbreytina í september, saman við vinkonuni Julionnu Klett.

Og hóast starvið sum løgtingsstjóri er tað, sum flest okkara ivaleyst knýta hana saman við, so er eingin saknur at hóma, nú Súsanna hefur vent politisku tilveruni bakið.

MILLUM FYRA TÆR FYRSTU

Í 1980 var Súsanna Danielsen útlærd sum juristur. Í dag er tað ein útbúgving, sum nógvar kvinnur fáa sær, men í byrjanini av 80'unum vóru fáar føroyskar kvinnur við heitinum »jurist«. Súsanna var í so máta ein slóðbrótari, tí tá hon varð liðug taldist hon millum tær fyrstu fyra kvinnurnar, sum valdu hesa yrkisleiðin.

– Eg visti altíð, at eg ikki skuldi fáa mær eina cand.mag útbúgving, tí at undirvísa liggur ikki reiðiliga til mín. Og tað gera tey bleytu økini heldur ikki, sigur Súsanna Danielsen og leggur aftrat, at hon kanska er ov ótolin til slíkt.

Tí var tað kanska óvæntað, at Súsanna skuldi taka við avbjóðingini sum leiðari fyri heilsu og umsorganartænastuna. Tí satt at siga, er tað ikki reiðiliga hennara koppur av te.

– Tað var áhugavert at royna meg innan umsorganarøkið, men tað er ikki eitt økið, sum eg havi stóran áhuga í. Eg kenni annars til tað, tí eg hevði monstrar innan júst umsorganarøkið. Men nei, tað er ikki eg, staðfestir Súsanna Danielsen.

Við teirru vitan longu eftir lokna miðnámsskúlaútbúgving fór Súsanna tí undir at lesa jura. Bert fyra mánaðir eftir lokna universitetsútbúgving fekk Súsanna dóttрина Amaliu. Og tær báðar fluttu aftur til Føroya. Súsanna fekk bjóðað starv í landsstýrinum og tók av. Og Amalia fór í ansing longu sum 3 mánaðar gomul. Tað er annars vanligt í dag, at vit kjakast um at leingja barnsburðarfarloyvi so, at mammurnar kunnu vera heima við barnunum sum longest. Súsanna Danielsen vil ikki blanda seg í kjakið um barnsburðarfarloyvi, tí tað ávirkar ikki hana longur. Men hon staðfestir, at skil má vera við broytingunum.

– Eg skal ikki blanda meg í hatta kjakið, men um so er, at man ætlar at leingja barnburðarfarloyvi, so skulu páparnir eisini tvingast í barsil, sigur Súsanna Danielsen.

Hví? Jú, tí annars verða kvinnur afturúrsgldar á arbeiðsmarknaðinum.

– Karrierukvinnur, sum kanska føða 3 børn í bestu árum, kunnu illa hvørva frá arbeiðsmarknaðinum í trý ár. Tær skulu sjálvandi hava rætt til tað, um tær

ynskja, men verður tað ein skylda bara fyri kvinnur, so vita vit, hvør fær tey betru størvini, sigur Súsanna Danielsen.

Karriera er tó ikki nakað, sum Súsanna hefur strembað eftir, hóast hon hefur eitt heldur imponerandi CV aftanfyrir seg. Hon hefur ongantið longest eftir fakligari viðurkenning, men hefur tó tikið móti teimum móguleikum, sum heimurin hefur bjóðað henni.

– Eg havi ongantið fyllt ambítøsum dreytum. Eg haldi eg eri nokso alminde-lig. Kanska eitt sindur beint fram og reel, sigur Súsanna Danielsen, tá ið hon er biðin um at seta orð á seg sjálva.

Tað er sjálvandi trupult, men tað, sum Súsanna heftir seg við er, at hon mangan hefur verið ov skjót á avtrekkjaranum.

TELUR SKJÓTT UPP Í 10

Súsanna minnst aftur á eina ferð, sum hon var á í Íslandi, saman við formansskapinum í Løgtinginum. Tá sat Bjarni Djurholm, fólkaflokkurin, ið formansskapinum og av onkrari orsök komu tey at tosa um hetta við at telja upp í 10, áðrenn man reagerar. Serstakliga um man hefur hug at øsa seg um tað, sum man skal reagera uppá.

– Tá lat í Bjarna – »so telur tú for-

Eg fekk als ikki nøkur keðilig hjáárin av stráluviðgerðini, men ístaðin fekk eg stundir at enduruppliva Keypmannahavn

Súsanna Danielsen

banka skjótt«, fortelur Súsanna flenn-andi eftir tí viðmerkingini, sum hon heldur er rættiliga beinrakin.

Tí veruleikin er helst tann, at hon til tíðir hefur tað við at vera ov brá og bersøgin í vendingunum. Men tað er ikki nakað negativt í sær sjálvum.

– Eg haldi samstundir, at eg eri reel. Eg sigi tingini, sum eg siggi tey, og eg havi onga duldagsskrá. Eg sigi einki orsaka av nøkrum øðrum enn, at eg haldi tað er soleiðis tað fyriliggur, sigur Súsanna Danielsen.

Sum stjóri í løgtinginum ert tú fakliga mótspæli til politikararnar, og tað er høvudsuppgávan hjá løgtings-umsitingini at tryggja, at nýggjar lógir eru samanbariligar við galdandi lóggávu. Og tað sigur seg sjálv, at tað til tíðir kann krevja sína kvinnu at siga sum er. Í hesum døgum, tá ið vit tosa nógv um javnstøðu, nú tað eru 100 ár síðani, at kvinnur finga valrætt í Føroyum, koma vit sjálvsagt inn á tað økið eisini. Men

Súsanna hefur ongantið merkt nakran trupulleika orsaka av sínum kyni.

– Eg haldi eg fekk staðfest mínar kompetansur og mína persónligheit væl, tá ið eg arbeiddi í landsstýrinum. So tá eg kom í løgtingið var eingin, sum fór við mær á nakran niðrandi hátt, sigur Súsanna Danielsen.

Men hon hefur tó upplivað, at kvinnur fáa øðrvísi viðfer enn menn. Til dømis tá ið hon arbeiddi saman við Maritu Petersen, fyrstu kvinnuliga løgmanni í Føroyum.

– Tað var ikki altíð lætt hjá henni at vera kvinna. Hon var óluksálaga illa viðfarin til tíðir, staðfestir Súsanna Danielsen.

TVEIR YMISKAR LEIKLUTIR Í TINGINUM

Sum staðfest fyrr í samrøðuni við Súsonnu Danielsen, er umsorganarøkið og undirvísingarøkið ikki júst hennara koppur av te. Men tá ið tú arbeidir sum ovasta leiðslan í einari umsiting, so krevur tað eisini, at tú arbeidir við fólki. Og sum vera man kemur tað ivaleyst undir umsorganararbeiði so ella so.

– Við politikarunum var tað altíð eitt ávíst mál, sum man arbeiddi við. Men

sum starvsfólkaleiðari eru tað eisini persónligar relatióir, sum gera um seg, sigur Súsanna Danielsen.

Meðan tað politiska arbeiði í sær sjálvum var rættiliga beint fram í tann mun, at tú ongantið viðgerð eina persónssak av nøkrum slag, so var heldur øðrvísi á sjálvari skrivstovuni.

– Eg vil siga tað, at av tí politiska slagnum var ongantið nakað, sum plágaði eftir loknan arbeiðsdag. Men tað er tað altíð, tá ið umræður persónlig viðurskifti hjá onkrum av starvsfólkunum, sigur Súsanna Danielsen.

Tað er nú gott hálvannað ár síðani, at Súsanna takkaði fyri seg sum løgtingsstjóri, og hóast ein kundi trúð, at útvarp og sjónvarp per automatik stóðu á tingvarpinum allan dagin, so er tað kortini ikki veruleikin í reyða húsinum á Gríms Kambansgøtu.

– Eg sakni tað als ikki. Eg lurti eftir tíðindunum og slíkum, men eg lurti

ongantið eftir tingvarpinum longur, sigur Súsanna, sum er týðiliga fegin um alt tað, sum hon nú hefur stundir til.

LÍVIÐ SUM OMMA OG LÍVSNJÓTARI

Súsanna Danielsen fekk í 1980 eina dóttir. Nú 35 ára gamla Amalia er útbúgvín lækni og starvast á lands-sjúkrahúsinum. Amalia eigur tvey børn og hefur harvið givið Súsonnu tvey ommubørn, sum hon nýtur gott av, nú tíðin strekkir til tann partin av lívinum eisini.

– Eg elski børn og at ommast, staðfestir Súsanna og sum vera man, er tað eisini ein fastur partur av gerandisdegnum í dag.

Men tað er ikki bara lívið sum omma, sum fyllur, nú Súsanna hefur lagt arbeiðshandskarnar frá sær. Eisini ferðing er vorðin ein alsamt størri partur av lívinum. Og umframt tað eru tað havin, fjallatúrar og til tíðir havsvimjingin, sum fáa rúmd í tí dagliga. Tó havsvimjingin var ein størri partur av lívinum fyrr – áðrenn Súsanna fekk staðfest krabbamein í bróstinum. Tað var í 2012, at annað brósti varð tikið orsaka av krabbameini. Og hóast flest øll samantvinna tungar løtur og krabbamein saman, so var tað kortini ikki veruleikin hjá Súsonnu.

– Eg veit ikki hví, men eg hevði ikki eina svøvnleysa nátt ella ein tungan tankan av krabbameininum. Eg fekk tikið brósti, men minnst tað ikki sum eina tyngjandi tíð, sigur Súsanna Danielsen.

Hon mátti tó til Keypmannahavnar til stráluviðgerð, men eisini hetta gjørdist ein hugnalig tíð, so løgið tað ljóðar.

– Eg fekk als ikki nøkur keðilig hjáárin av stráluviðgerðini, men ístaðin fekk eg stundir at enduruppliva Keypmannahavn, sigur Súsanna Danielsen.

Tað eru tó fleiri keðiligar avleiðingar av bróstrakrabbnum. Tann eina er, at Súsanna nú ikki kann svimja í havinum eins nógv, sum hon áður hefur gjørt. Og hitapottar eru ein farin tíð.

– Eg gangi við handska á vinstra armi nú, tí annars hovnar hondin, tí kertlarnir eru tiknir burtur, greiðir Súsanna frá.

Tað hefur hon tó eisini vant seg við, og í øllum rokanum við ommubørnum, ferðing á transiberisku jarnbreytini, at halda hús og hava og øðrum við, hefur hon ikki tann stóra saknin til havið og hitapottarnar.

Súsanna Danielsen dugir at njóta dagin og løturnar við familju, vinum og kenningum. Og tá politiska arbeiðið kallar, sum tað enn onkuntíð ger, so gevur hon tey ráð víðari, sum hon hefur lært. Fyri stuttum var Súsanna kalla á fund í tinganesi um stýrisskipanarlógina, sum nú aftur skal til viðgerðar í politiskum sambandi – eins og hon hefur verið tað eini 12 ár áður.

– Eg fór á fundin men eg skundaði mær avstað aftur. Eg tími hatta ikki meira, staðfestir livsnjótarin í teimum reyðu húsunum við tí ríku søguni.